

★ הברירה העומדת בפני המפד"ל היא בין קדחת לספחת

התעוררות

יצחק רפאל

קשה לדעת מי גרוע יותר — בן-מאיר או רפאל, אך אין ספק כי בן-מאיר פיקח יותר. מרוב פקחותו, לא יסתכן בפרשיות מסוג הפרשיות של רפאל ושמו נעלם מהכרוניקה הפוליטית מאז שנת 1954.

תכסיסי

ההשייה

המועמד הישרשי הוא סגן שר-החיינוך מיכאל חזני. נגדו התנהל מסע השמצות מסוג אחר. עליו אומרים במפד"ל ש"הוא כליכך רוצה למצוא-חן בעיני אנשי מפלגת העבודה, עד שהוא יותר נאמן להם מאשר לענייני מפלגתו הוא. השמיצו גם

העד המרכזי של המשפט היה ח"כ המפד"ל הרב מרדכי גורוק, אחד מזקני התנועה הדתית בארץ. עדותו במשטרה הייתה אחת הקלפים העיקריים בבניין התביעה. והנה, לתדהמת הפרקליטות, מסר מעל דוכן העדים בבית-המשפט עדות שונה. לא היה זה הדבר המפתיע היחיד באותו משפט, שבסופו זוכה סגן-השר. עובדה היא כי שופט השלום הראשי ששמע את המשפט וזיכה את רוזנברג, חדל כעבור זמן לכהן כשופט.

אחר הויכוח חזר העסקן הדתי לפעילות מפלגתית. הוא נעשה מקורב עוד יותר לשר-הסעד דאז חיים משה שפירא ומקומו במפד"ל התבצר לאיך-שיעור. בן-מאיר גם נתמנה כאחד מנציגי הממשלה בוועדה למי

סוף בורג הוסיף להבהיר לראש-הממשלה ראותם משרי העבודה הידועים כקרובים לראש-הממשלה, כמו שר-המשפטים יעקב שמשון שפירא ושר השיכון זאב שרף, כי עליהם לעזור למתנגדי רפאל. בשלב זה נכנסה לפעולה אשה נוספת. גאולה רפאל, אשתו של יצחק רפאל ובתו של מי שהיה שר-הדתות הראשון של ישראל, אל, הרב יהודה לייב מימון, מיהרה אל גולדה מאיר. "האם זה מגיע להרב מימון?" טענה גאולה רפאל, והזכירה לגולדה מאיר את 50 שנות שיתוף הפעולה שבין אביה ה"מנוח לבין ראשי מפא"י. גולדה חזרה על ההודעה שלה שהיא אינה נוקטת שום עמדה בשאלת השרות. "זו היא שאלה פנימית של המפד"ל. לא אתערב."

מיכאל חזני

במפד"ל לא רוצים שיצחק רפאל יהיה שר בממשלה. אבל במפד"ל עשוי להתגבש רוב אשר יחליט כי רפאל הוא השר. כי במוסדות המפד"ל שולט כיום קומץ של אנשי מנגנון הפועל בחסותו של רפאל. קומץ זה יכול לקבל החלטות נגד רוב חברי הכנסת של המפלגה. הוא יכול להחליט נגד דעתם של שני שרי המפלגה, יוסף בורג ורחל והרפטיג. הוא יכול שלא להתחשב בדעת חברי המפלגה. לכן מנסים

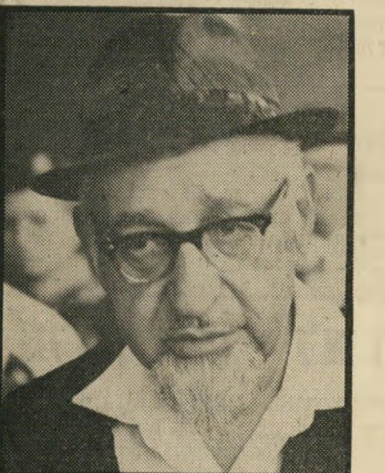
כ"ה מלונדון: רוזנברג ניצל קדננות ציבורית לתועלתו הפרטית

תועלת פרטית 1954 מלאו העיתונים בדיעות על עיסקות מופקקות של סגן שר-הסעד, ישראל שלמה רוזנברג. המשטרה שפתחה בחקירה גילתה

את חזני כי הוא שחצן, שבוי במליצותיו ולא יביא שום תועלת למפלגה מיישבותיו בממשלה. כוונתם: מפלגה התלויה על הפיקה מירבית של טובות הנאה, זקוקה למי שיועד לגלגל עניינים ללא תמימות-יתר. כדי לדחות את ההכרעה בין השלושה למועד מאוחר יותר, נקטו עסקני המפד"ל

המשטרה חוקרת בכרשת 2000 ל"י שקבלת-ת-שר הסעד

המשטרה הכלכלית - להתיעצות רחופה עם היועץ המשפטי בירושלים

בן-מאיר

בתכסיסי השהייה. הם לא התקשו לעשות זאת. להיפך, היה להם קל מאוד להצהיר כי לא ייתכן להחליט על מלא מקום לשר כל עוד לא תמו 30 ימי האבל למות המנהיג. הצהירו השבוע יצחק רפאל בשיחה עם כתב קול ישראל: "אין כלל להעלות על הדעת דיון, אפילו שיטחי, בתוך 30 ימי האבל." אך מי שידע מה עשה רפאל רק דקות ספורות לפני שהשמיע הצהרה זו לתוך המיקרופון של הכתב, ולאיוו פגרי שה הוא מיהר, יכול היה רק לחייך למשמע הצהרה תמימה ואלגנטית זו.

המשטרה הכלכלית נכנסה לחקור בפרשה וגילתה חוץ כדי כך עיסקות מופקקות נוספות של סגן שר-הסעד ישראל רוזנברג — היום ישראל בן-מאיר. זה לא מנע ממנו להיות סגן שר-הפנים.

נוי שופטים, ומאז נתמנו שופטים על-פי המלצתו והצבעותיו בוועדה.

„בן-מאיר יותר

גרוע מרפאל!

בן-מאיר נעשה סגן שר-הפנים כאשר שפירא קיבל משרד זה. הוא היה למעשה הבוס של המשרד ששפירא לא גילה שום התעניינות. בעבודתו היומ-יומית, קשריו של בן-מאיר עם הרשויות המקומיות נעשו הדוקים ביותר, לא פחות מזה הייתה לו השפעה בוועדות לבנינו ערים של מנהלי המחוזות. שמועות החזו להתפשט כי בן-מאיר יש לו יד בקביעת סיווג של קרקעות חקלאיים והפיכתם לקרקעות רוניים, דבר שהעלה את מחיר הקרקעות במאות אחוזים. בן-מאיר הראה גם פעילות רבה מסביב להקמת הקרית החסידיות כמו קריית-שמח-משה, קריית-סבינו וקריית באבוב בבתי-ים. בכל אופן, לאחר הרכבת הקואליציה הנוכחית, כאשר משרד-הפנים נפל שוב בחלקה של המפד"ל, סירב שר-הפנים חיים משה שפירא לחזור ולמנות אותו פעם נוספת לסגן-שר במפלגה. או ה"חלו מהלכות שמועות כי שפירא אמר ל"מקורביו": "חכימי לרגע שאוכל להיפטר ממנו, הוא עוד יותר גרוע מרפאל."

עיסקת החלפת זולרים ב" שוק השחור, בהן היה מעורב

היה זה רק שלב אחד במערכת המתנהלת בתוך המפד"ל מסביב לירושה של המנהיג המנוח. לפחות שלושה מועמדים נאבקים על הירושה — וכולם משמיצים את כולם. נגד רפאל אמרו מתנגדיו כי אם לא רוצים ש"תחזרנה פרשיות מסוג תל-גיבורים, מוטב שלא להפקיד בידי משרד ממשלתי. אך לא פחות חריפות היו ההשמצות שהושמעו על חשבון המועמד השני, חבר הכנסת ישראל שלמה בן-מאיר. מניכני העבר הוע" לו פרשיות שחיתות שמונת שבן-מאיר היה קשור אליהן אישית, אם כי לא ב"שמו הנוכחי כי אם בהיותו עדיין ד"ר רוזנברג, עולה חדש יחסית מארצות-הברית. הנוכרה פרשת חברת מיבטח עוז שנוהלה על-ידי בן-מאיר ואשר בחסותה בוצעו עבירות-בשר מופקקות בזמן הצנע של דב יוסף. רבבות קופסאות שימורים הובאו אז ארצה באמצעות החברה המפלגתית, לחלו"ק ב"ן מוסדות ואנשים שהגיע להם לקבל תמיכה מסוג זה. הבשר הגיע גם לשוק של שחור, והמשטרה הכלכלית פתחה בחקירה. רוזנברג, אז סגן שר-הסעד, נחקר ונפתחו נגדו מספר תיקים. עלילותיו מילאו את ה"עיתונים של חודשי מאי-יוני 1954, ולבקשת היועץ המשפטי לממשלה הסירה הכנסת את חסינותו, והוא הועמד לדיון.

המשטרה חוקרת

מתנגדי רפאל להכשיל את מועמדותו מבחינה כבר למחרת מותו של שר-הפנים חיים משה שפירא, מיהר להיפגש שר-הסעד ד"ר יוסף בורג עם ראש-הממשלה. הוא הזכיר ממשלה הנוכחית, הודיע השר המנוח חיים משה שפירא בשמה, כי גולדה לא תסכים בשום אופן שיצחק רפאל יצטרף לממשלה כשר. גולדה הסכימה לדעתו של בורג. עד עתה לא ידוע מי סינן את הידיעה ל-עיתונות. אך ברצונ שפורסם ברבים כי גור לדה מאיר מתנגדת לצירופו של רפאל, מי-הר מזכירה המדיני של ראש-הממשלה ל"פרסם הכחשה. שמחה דיניץ טען שאין ל"העלות על הדעת שראש-הממשלה התערב בבעיות הפנימיות של מפלגה אחרת.

כולם משמיצים

את כולם

כחשה זו לא הפחידה את מתנגדי רפאל אל במפד"ל. הם ידעו שבשטח הפוליטי אין ערך להכחשות בזמן דוברים. היא גם לא הרגיעה את יצחק רפאל. הוא החל ל"חשו מפני המחסום שגולדה מאיר עולה לשם בריצתו אל שולחן הממשלה. ההסתערות על גולדה לא פסקה. יו-